

Yıl 8 / Sayı 52 / 2004 Sonbahar

Genç Aydının Yolu

M. Kemal Atatürk

Bizim milletimizin, özellikle aydınlarımızın çok dikkatle, çok ehemmiyetle göz önüne alacağı bir sebep vardır ve bence bu sebep ilerleyemeyişimizin, en son sırada kalışımızın – unutmayalım- memleketimizin baştan başa harabe oluşunun asıl sebebidir.

Çöküşümüzün bu ana sebebini iki nokta teşkil ediyor: İslam dünyası iki sınıf ayrı topluluktan meydana gelir.

Biri çoğunluğu teşkil eden cahil halk, diğeri azınlığı teşkil eden aydınlardır.

Bu iki sınıf arasında tam bir karşıtlık, tam bir muhalefet vardır. Aydınlar, asıl kütleyi kendi hedefine yöneltmek ister.

Halk kütlesi ve avam ise bu aydın sınıfa tabi olmak istemez. O da başka bir yön tayinine çalışır.

Aydın sınıf çoğu zaman telkinle, doğru yolu göstermekle çoğunluk kütlesini kendi amacına göre iknaya muaffak olamayınca, başka vasıtalara başvurur.

Halka zorbalık etmeye ve kibirlenmeye başlar; halkı keyfe göre yönetim altında bulundurmaya kalkar.

Artık, burada asıl çözümü gereken noktaya geldik. Halkı ne birinci usul ile zorbalık ne de zorbalık ve keyfi yönetim ile kendi hedefimize sürüklemeye muaffak olmadığımızı görüyoruz; neden?

Bunda muaffak olmak için aydın sınıfla halkın zihniyet ve hedefi arasında tabii bir uygunluk olması lazımdır.

Yani aydın sınıfın halka telkin edeceği ülküler, hakkın ruh ve vicdanından alınmış olmalı. Halbuki bizde böyle mi olmuştur.? O aydınların telkinleri milletin ruh ve vicdanından alınmış ülküler midir? Şüphesiz hayır!

Aydınlarımız içinde çok iyi düşünenler vardır. Fakat umumiyet itibariyle şu hatamızı vardır ki, inceleme ve araştırmalarımıza zemin olarak çok kere kendi memleketimizi, kendi tarihimizi, kendi geleneklerimizi, kendi hususiyetlerimizi ve ihtiyaçlarımızı almayız.

Aydınlarımız belki bütün cihanı, bütün milletleri tanır, lakin kendimizi bilemeyiz. Aydınlarımız, milletimi en mesut millet yapayım der.

Başka milletler nasıl olmuşsa onu da aynen öyle yapayım, der. Lakin düşünmeliyiz ki, böyle bir görüş hiç bir devirde muaffak olmuş değildir.

AYDINLANMA 1923

Bir millet için saadet olan şey diğer millet için felaket olabilir. Aynı sebep ve şartlar birini mesut ettiği halde diğerini bedbaht edebilir.

Onun için bu millete gideceği yolu gösterirken dünyanın her türlü iliminden, buluşlarından ve ilerlemelerinden istifade edelim; lakin unutmayalım ki asıl temeli kendi içimizden çıkarmak mecburiyetindeyiz.

Milletimizin tarihini, ruhunu, geleneklerini gerçek sağlam ve dürüst bir gözle görmeliyiz. İtiraf edelim ki hala ve hala aydınlarımız gençleri arasında halk ve avama uygunluk muhakkak değildir.

Memleketi kurtarmak için bu iki zihniyet arasındaki ayrılığı durdurmaki yürümeye başlamadan evvel bu iki zihniyet arasında uygunluğu temin etmek lazımdır.

Bunun içinde biraz cahil halk kütesinin yürümesinin hızlandırılması, birazda aydınların çok hızlı gitmeleri lazımdır. Lakin halka yaklaşmak daha çok ve daha ziyade aydınlara yönelen bir vazifedir.

Gençlerimiz ve aydınlarımız, ne için yürüdüklerini ve ne yapacaklarını evvela kendi dimağlarında iyice kararlaştırmalı, onları halk tarafından iyice sindirilmesi ve kabulü mümkün hale getirmeli, onları ancak ondan sonra ortaya atmalıdır.

Ben çok ümitliyim ki gençlerimiz bunu yapacak derecede olgundur. Bizim halkımız çok temiz kalpli, çok asil ruhlu, ilerlemeye çok kabiliyetli bir halktır.

Bu halk, eğer bir defa karşısındaki kimselerin samimiyetle kendilerine hizmet ettiiklerine inanırsa her türlü hareketi kabule hazırdır. Bunun için gençlerin her şeyden önce millete güven vermesi gerekir.

KAYNAK

Atatürk. M. K. 1923. Söylev ve Demeçleri II cilt, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Basım 1959. sf 140-142.